

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 10 i Lov om Bogføring m. v. af 10. Maj 1912 er det fastsat, at Loven ikke gælder for Færøerne, men at det ved særlig Lov vil være at bestemme, i hvilken Udstrækning dens Bestemmelser skal gøres anvendelige der.

Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en Lov for Færøerne om Bogføring m. v. har derefter været forelagt Færøernes Lagting, og dette vedtog i dets i Aaret 1918 affholdte ordentlige Samling et hertil sigtende Udkast, der i flere Henseender var afvigende fra Loven af 10. Maj 1912.

Justitsministeriet brevvekslede derefter i Anledning af Sagen med Handelsministeriet, der udtalte Ønsket om, at det af Lagtinget udarbejdede Forslag paa nogle nærmere angivne Punkter bragtes i Overensstemmelse med Loven af 10. Maj 1912. Justitsministeriet gav derpaa Lagtinget Lejlighed til at tage Stilling til det af Handelsministeriet udtalte; men Lagtinget fastholdt det i 1918 tagne Standpunkt, ligesom Handelsministeriet har fastholdt sit Ønske om, at Lovforslaget i størst mulige Omfang bliver enslydende med Loven af 1912.

Justitsministeriet maa anse det for ønskeligt, at Ordningen for Færøernes Vedkommende bliver den samme som for den øvrige Del af Landet, forsaavidt ikke Øernes særlige Forhold nødvendiggør Afvigelser, og man har derfor ved Udarbejdelsen af det foreliggende Forslag paa flere Punkter ændret det af Lagtinget vedtagne Udkast, saaledes at Forslaget er bragt i Overensstemmelse med Loven af 10. Maj 1912, medens man paa andre Punkter har ment at kunne imødekomme de af Lagtinget fremsatte Ønsker, jfr. herved nærmere det nedenfor ad de enkelte Paragraffer bemærkede.

Til § 1.

Lagtinget har foreslaet, at Bogføringspligt ikke skal paahvile den, der driver Beværtning, Entreprenørvirksomhed eller Virksomhed med Befordring af Personer, Gods eller Meddelelser, hvilket Lagtinget har begrundet med, at disse Virksomheder for Tiden drives i saa ringe Omfang paa Færøerne, at det formentlig vilde være for

haardt at paalægge Bogføringspligt. Justitsministeriet finder imidlertid ikke dette afgørende og maa være enig med Handelsministeriet i, at den af Lagtinget foreslaaede Indskrænkning i Bogføringspligtens Omfang ikke er ønskelig.

Paragraffens 2det Stykke foreslaas som Følge af den særlige færøske Næringslovgivning i Overensstemmelse med det af Lagtinget vedtagne Udkast affattet i en Skikkelse, der i formel Henseende afviger noget fra § 1, 2det Stykke, i Loven af 10. Maj 1912.

Til § 2.

1ste og 2det Stykke er enslydende med Loven af 1912, dog at man i Overensstemmelse med Lagtingets Ønske i 2det Stykke, Linie 2, har indføjet Ordene „Fialforretninger samt“, hvilken Tilføjelse er begrundet i de særlige færøske Handelsforhold.

Lagtinget har foreslaaet, at § 2, 3die Stykke, i Loven af 1912 udgaar, og Justitsministeriet mener, at man paa dette Punkt kan følge Tingets Forslag.

3die Stykke er enslydende med § 2, 4de Stykke, i Loven af 1912.

Til § 3.

Reglen om, at Statusopgørelsen skal underskrives af Forretningens Bestyrer og ikke, som i Loven af 1912 fastsat, af Forretningens Indehaver, og Reglen i Paragraffens 2det Punktum er foreslaet af Lagtinget og begrundet i de særlige færøske Forhold.

2det Punktum i § 3 i Loven af 1912 foreslaas slettet i Overensstemmelse med Lagtingets Ønske.

Til § 4.

Paragraffen er i Overensstemmelse med Lagtingets Formulering, der atter i det væsentlige stemmer med § 4 i Loven af 1912.

Til § 5.

Lagtinget har foreslaet, at Opbevaringspligten skulde indskrænkes til alle i Forretningen eller Virksomheden førte Bøger, som er paabudt i Loven, samt de Bibøger og Bilag, hvortil disse henviser.